

premiunt etiamnum acerbis quorundam odiis, a quibus
sola memoria vindicabit. Hec abrox controuersia ad huc in die
veraciter sita est. Quod soles (atque) meos auditores mone,
re idem mune de honoribus facias, nempe ut tuis studiis pre-
ter declines dyopaxias fure rruas de iis praesentibus rebus qua-
rum fructus in utendo quidem maxime, ne exigentem in dispendio
de in spem non proximam huius se hola meam operam adducit, in
tam quidem iis qui eam contulerant sed tamen non propter hunc
item in uenturi eos, mihi reliquis est quamvis tunc aliquis se con-
spiciat prae me hinc emoliri, quam me Dominus exeret ex
hac statione, qua licet sit precaria, humilis et illaudata, quo-
niam tamen diuinitus ascripta est sufficere debet adue na
ad celestem patriam impelendi, et huius mundi contemptu
profecto: Dominus Jesus, cuius est, quam nos totos de se pro
disiit nos fuisse gratia obsecram, ut in seia agnitione
conspiciat hanc naturam partem in sanguine reconcilia,
fionem fideliter retinentes transigamus hoc arum mise-
rabile tum lachrymis ac suspiriis, tum laudibus ac gra-
tiarum actione. Salutem hinc deprecibus postulaueris, et
istius B. Rectori et collegiis res secundas ex annuo precep-
et suis tuorum, emulorum studiis felices prosequas.
Vale. 14. Cal. Septemb. 1557.

Tui studiosus

Johannes Molanus.

D. Doctori Lamberto abbtuer

140/

Carissime simul et humanissime Doctor bene-
dictio Jesu seruet nobis integram corpus,
et animam incontaminatam per sanctifi-
cationem spiritus, ad nominis sui gloriam. Amen.

[= Mer. a. 7:
N. 16]

Tandem agere impetratum est obitum a laboribus et de-
rum nostris. Ut uxor ad vos meam istuc dret. Ea fuit
me non admodum ad huc confirmationem relinquit, ita ipsa
quoque sui infirma est ut non sine periculo posse itine,
et committat. At tamen quoniam idem moriturus,
quod maxime recreatur ex eruditione et oblectatione
animi tunc i selet. Tum autem quod collig. filium non
unde tam mercatoribus sine custode coniungere: horum
sum ut parentes suos et propinquos reuideret, postremum
id ipsum (ut conicio) facitura, non quod desperem de vale,
suaque ipse, sed quod sumptus graviores sunt, quam ut

ē re nostra putem, cum crebris isthuc transire. Quid
binis jam literis humanitatem vestram rogarē: idem mun-
repto, ut collegam mihi aliquem idoneum conquiras.
Idcirco non solum pueris meis conducibiles: sed mihi
quoque ipsi ad salutem necessarium, ut qui horum pauco-
rum auctoribus infensum edocui ā parāz in xatru (ut Hesp.)
edocui. Insuper adāpābiōti, non habeo tantum animi aut
spiritus in praecordiis, ut sine illa intermissione, quotidie
ab exortu solis ad occasum diem laetitudinem puerorū
stulitō servare possim, hoc ipsum si queam (ut quid certe
hactenus tamen non poteris esse diuturnum: praeter ea
cum hic quasi in Tomonto quidam vivam ferium aliquem
studium cuius convictu solitudinis tadium terere requirō.
Cum ante omnia cupiam amantem esse sincere pietatis.
Deinde linguarum mediocriter peritum, et non nihil etiam
exercitatum in radimentis arithmeticae, Mathematicarū, praeter
sim geographiae. Si que in quocumque damus vobis monstrā-
verit, is poterit comes esse uxori reverenti, pro modo do-
ctrina et opera, erit et mercedis mensura, volo magnā
sic polliceri, sed tamen illud affirmo, si quis id exegit, veniet
nisi fastidiat humilia (quod enim hic nihil magni sumus)
nequaquam cum nostra consuetudinis reconciliabit. Si re-
luctabit venire, praequam de salario cogneris, age quid de
hoc cum mea confuge. Dis opes nostras, quod recte stiteris,
tis, ego praestabo adiuvante deo Patre nostro. Nec oim
hoc commoveas, quod addis passim hoc scribis. Nam sicut
ante hac cum mecum de illa parte doctrinae Christianae
pertinaciter contendi, sed quantum potui continui me
intra metas meae vocationis, ita nunc postquam a domo
no severē correptus sum propterea ab infidelis conprover-
sus consortis adducit, paratū quidem pro mea filioi capite
doctrinae simplicem confessionem libenter custodire
reddere, sed de re supra meam intelligentiam posita et ha-
bens cum horrenda Zulefia dilaceratione prostratus, mi-
nis vehementer agitata, nihil in disputationem adducere
ego, nec disputantibus operam daturus, etiamsi hominum
benevolentia fieri mihi esse renunciandum. Nemo
est, quem magis optem dari mihi quam cum, cui etiam
in adhibitis Augustinum de civitate Dei te legemur
denasti, sed vereor ut a calina sua nidore revelli pos-
sit, si per se, omnia ei mecum Excepta uxore communita
Sodalibus etc.

Sodalibus ejus bene cecidit emigratio, ipse cuius imprimis cau. de to 1557.
 sa ut periculi adueramus in medio suo. Nos autem
 humiles et afflicti, quales solent esse spectantium in
 Deo. Pater Iesu Christi, isti instantes, fulciant ne stabiliat nos in
 fide et conscientia bona per Spiritum sanctum, qui obsequet
 cordibus nostris remissionem peccatorum, et exsuperet ea
 ad aduentum inuocationem lingue serui Dei, in agnitione
 et fiducia mediatoris et seruatoris nostri Iesu Christi. Va.
 le. Colende Maecenae. Breue Alend. Septembris 1557.
 De quibus scripsisti literis super iocibus pluribus et licet vobis
 multis moribus obnoxio. Iohanne Sullolanus.

Pax Christi
 Charissime Fleminghe.

141/

Respondes tuis elegantibus ad me et prolixis literis bre.
 viter et in condite non satis quia piget pluribus colloqui cum adeo
 sentio et nostri amantissimo, sed quia sic afflicti mihi est longa
 agrotatione corpusculum ut non misceam et agere et cum debra
 intermissione scribere possim. Quod mecum quidem, consilium non
 asperneris precor consilium Dei ut tibi bonum sit et salutare, sed tamen
 nolui id ipsum illis esse quod de penderis nisi idem aliis prudentioribus
 videretur. Henricus Wigboldus imperatoris scripsit quidem et loca et
 quibus suis multum delectari, sed nihil pro se facere sibi animi. Willel.
 serge de penderis scripsit, huius ego delectari haec mirabile desiderium, qui
 am delecto to magis ex tunc, ut indigo delectat. Nec cuius hominis con
 tingit videre Philippum. Tu autem qui Dei beneficis et bonis consuecis et
 quod ille tuorum studiorum amicus non immerito maximus putat. Quia tu
 ardore uolens docere potes, tantum fac ut aliquid istius loci dignum mulieris
 nece, die, et committas, ut infra spem breuius, et nostram
 de penderis huiusmodi et eruditio vel integritas fidelitas tibi sua
 et vestra Witeberga pericula, talis homines suos, ad quos nuda b. to
 quia et mas etiam impudentiam addecentia torum naufragia. Neque per
 multum conferunt audito vobis illustratissimum nominis, siquidem
 vobis labor et indefatigabiles industriae accedat, quod inde
 rem ad eam aggredietur ad ex tunc ad quos quis patria et
 et bene omnia vobis amicis ad aliquid celebre gymnasium profectus
 omnium civium parum oculos in se conuertit. Prudenter grati su
 bent per se et ex tunc, et semper sum exultantiam quodam modo
 tui modestiam, et multum vobis potestatem hoc theatri gloria con
 secundum, video tibi ad ea quae supra medicorum habent tantum posita ge ne
 roso quodam animi ardore consuecedam ut par sit tuorum de de
 penderis. Nam quod de theatri omni et ex tunc exultantiam vere in
 Witebergam completit. Tunc ex tunc exultantiam et ex tunc exultantiam
 et ex tunc exultantiam. Sed haec tibi cum multis congnitum, illud pro
 pium, quod cum de fratre superioribus annis amissis, qui magnam de
 Bremen hunc facit, misit per me, ille ferretur ad hunc a tatis
 velut a medio cursu abripisset. Quantum ille patria lachrima de de
 quantum suide penderis reliquit, tantum tibi omninoque hoc ad

[= Hscr. A. 17:
 Nr. 17]